

THẦY GIÁO GƯƠNG MẪU NGƯỜI Ý

Khi một người tử nạn bất ngờ trên đường phố hoặc một nơi nào đó, tức khắc người ta tìm kiếm giấy tờ để thông báo cho thân nhân người quá cố biết. Lúc ấy có thể có những khám phá bất ngờ. Chẳng hạn, nơi túi áo một thanh niên bị giết, người ta tìm thấy Tràng Chuỗi Mân Côi và cuốn sách Kinh .. Hoặc vào năm 1915, khi ông Giosuè Borsi, gục ngã trên chiến trường, người ta tìm thấy trong túi áo tập sách nhỏ của nhà đại thi hào Công Giáo Ý, ông Alighieri Dante (1265-1321). Và 30 năm sau, 1945, **khi bị bọn phát-xít sát hại trên miền núi vùng Bresciano (Bắc Ý) nhà giáo Emi Rinaldini gục ngã nhưng trên đôi tay nắm chặt cuốn Gương Phúc hay cũng còn gọi là Gương Đức Chúa GIÊSU. Cuốn sách khổ nhỏ, giấy mỏng và thấm đầy máu, những giọt máu tử đạo anh hùng.**

Anh Emi Rinaldini (1921-1945) là nhà giáo trẻ tuổi gương mẫu trong thời thế chiến thứ hai 1939-1945. Lúc ấy nước Ý bị xâm xé bởi hai quân thù: đức-quốc-xã và phát-xít. Các trường học bị đóng cửa. Dân chúng nghèo nàn đói khổ, luôn sống trong nơm nớp sợ hãi. Vào những buổi tối dài lê thê của mùa đông giá buốt, thầy giáo Emi tập hợp trẻ em nơi nhà mình để dạy chữ và dạy giáo lý cho chúng.

Trong tình hình rối reng của đất nước, anh Emi Rinaldini gia nhập nhóm kháng chiến quân, âm thầm hoạt động để giải phóng nước Ý thoát ra khỏi hai gọng kìm: Phát-xít và đức-quốc-xã. Nhưng anh không được hạnh phúc trông thấy ngày quê hương thân yêu vui hưởng thái bình. Anh bị quân phát-xít giết chết, hai tháng trước ngày 25-4-1945, ngày nước Ý được quân đội Hoa Kỳ giải phóng.

Trong sổ di vật của anh, người ta tìm thấy cuốn nhật ký, ghi lại tâm tình anh kính mến Đức Mẹ MARIA và yêu thích lần hạt Mân Côi. Ngày 16-3-1943, Emi viết trong nhật ký:

- Sau bữa ăn tối, tôi đến nhà xứ gặp Cha Sở. Khi đến nơi vì thấy còn sớm nên tôi ghé vào nhà thờ. Tôi định dùng thời giờ để suy niệm và lần hạt. Nhưng vì nhà thờ tối om, nên tôi quyết định đi bách bộ nơi con đường dẫn đến tòa lâu đài. Con đường vắng teo không một bóng người. Tôi bắt đầu lên dốc và rút tràng hạt ra. Tôi thầm thì: Kính Mừng MARIA, Đầy Ơn Phước .. Bỗng tôi nghe tiếng bước chân người. Ngoảnh mặt lại nhìn, tôi trông thấy một phụ nữ, đang leo lên dốc. Tôi đọc tiếp: Đức Chúa Trời ở cùng Bà, Bà có phúc lạ hơn mọi người nữ .. Nhưng rồi, tôi không còn một mình để lần hạt nữa, mà còn có mấy người khác. Xa hơn một chút, có đôi nam nữ trẻ tuổi, đang hủ-hỉ nói chuyện với nhau. Tôi cảm thấy mình không đơn độc nhưng đang ở giữa một đám người. Dầu không quen biết ai, nhưng tôi xin dâng tràng hạt Mân Côi đang lần để cầu nguyện cho những người tôi gặp trên đường đi.

Đúng một năm sau, ngày 8-3-1944, Emi Rinaldini viết trong nhật ký:

- Tôi cùng hai bạn binh sĩ, bắt đầu lần hạt Mân Côi khi trời đã khuya. Nhưng chúng tôi muốn rủ thêm một số bạn khác nhập bọn lần hạt với chúng tôi. Chúng tôi không dám ép buộc ai, nên nói giọng nửa đùa nửa thật: "Đã đến giờ lần hạt. Nào chúng ta hãy cùng nhau cầu nguyện". Không ngờ tiếng kêu mời được đáp lại. Nhiều người vui vẻ nhập bọn với chúng tôi và thế là chúng tôi cùng nhau sốt sắng lần hạt Mân Côi. Chúng tôi bắt đầu đọc Kinh Cầu Đức Mẹ rồi sau đó lần hạt Mân Côi.

Đúng hai tháng trước khi bị quân phát-xít bắn chết, ngày 3-12-1944, anh Emi Rinaldini viết:

- Ôi lạy Chúa, xin Chúa giúp con thực thi thánh ý Chúa và vui lòng vác thánh giá Chúa gởi đến cho con.

Và quả thật, thầy giáo Emi Rinaldini đã vác thánh giá đến giây phút cuối cùng. Khi bị bắn chết, anh không ngã gục nhưng chỉ khụy xuống, như người đang quỳ gối. Trên tay

anh nắm chặt cuốn **GUỜNG ĐỨC CHÚA GIÊSU**. Máu anh thấm đỏ cả một vùng tuyết trắng tinh.

... "Đừng có gió nào cũng theo, đường nào cũng bước, như một tên tội lỗi lật lọng. Hãy giữ vững xác tín của mình, và lời con phải trước sau như một. Hãy mau mắn nghe, nhưng thông thả rồi hãy trả lời. Nếu biết thì trả lời cho người ta, bằng không, thì hãy đặt tay lên miệng. Vinh hay nhục đều ở lời nói cả, và cái lưỡi chính là mối họa cho con người. Đừng để bị mang tiếng là người bép-xép, cũng đừng ăn nói quanh co. Vì nếu ăn trộm là điều nhục nhã, thì nói lời hai ý càng đáng lên án gắt gao" (Sách HUẤN CA 5,9-14).

(P. Luigi Faccenda, "Testimoni di Maria", Edizioni dell'Immacolata, 1993, trang 92-97)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt